

نقش جنگلهای شاخهزاد بلوط در ذخیره کربن و جذب CO_2 (مطالعه موردی: جنگلهای اندبیل خلخال)

امین خادمی^{۱*}، سasan بابایی کفaki^۲ و اسدالله متاجی^۳

^۱- نویسنده مسئول، استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ملایر، پست الکترونیک: khadem_54a@yahoo.com

- استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران.

- دانشیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران.

تاریخ پذیرش: ۸/۱۱/۸۷

چکیده

به منظور بررسی توان ذخیره کربن و جذب CO_2 در جنگلهای شاخهزاد بلوط، مطالعه‌ای در منطقه جنگلی شاخهزاد اوری در شمال شرقی خلخال در مساحتی حدود ۲۷۸ هکتار انجام شد. پس از تلفیق نقشه‌های شبیب، جهت، ارتفاع و درصد تاج پوشش، تعداد واحدهای همگن و مساحت آنها تعیین شده ۶۰ جست‌گروه اوری به عنوان نمونه انتخاب و به‌گونه‌ای در عرصه پراکنده شدند که کلیه شرایط محیطی و تپولوژی توده در آن لحاظ شده باشد. پس از کفبر کردن نمونه‌ها، ریشه‌ها نیز جمع‌آوری شدند. وزن تر اندام‌ها جداگانه توزین و برای تعیین وزن خشک، اندام‌ها به کوره چوب خشک‌کنی منتقل شدند که بر این اساس میزان بیوماس اندام‌ها محاسبه شد. پس از کسر خاکستر اندام‌ها از میزان بیوماس، کربن آلی ذخیره شده در آنها تعیین و میزان CO_2 جذب شده محاسبه گردید. برای تعیین میزان کربن ذخیره شده در خاک، نمونه‌هایی از عمق صفر تا ۱۰ و ۳۰ سانتی‌متری برداشت شد. نتایج نشان می‌دهد که توده جنگلی سالانه به طور متوسط ۱,۵۱ تن در هر هکتار از طریق بیوماس و ۰,۱۰ تن در هکتار در خاک کربن ذخیره می‌کند. بر این اساس جذب CO_2 در هر هکتار از توده به طور متوسط ۵,۹۴ مگاگرم (۰,۵۲ مگاگرم از طریق بیوماس و ۰,۴۲ مگاگرم از طریق خاک) می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: ثبت کربن، CO_2 ، جنگل شاخهزاد، زی توده، اوری، گازهای گلخانه‌ای.

کربن یکی از مهمترین گازهای گلخانه‌ایست که به تدریج باعث افزایش درجه حرارت کره زمین می‌شود (Qin & Zhou, 2006) و تغییرات اقلیمی سبب کاهش جذب کربن در گیاهان می‌گردد که در این صورت کل ذخیره کربن خاک تا سال ۲۱۰۰ حدود ۱۱ درصد کاهش خواهد داشت (Ju & Chen, 2007). در اکوسیستم‌های خشکی، گیاهان مهمترین جذب کننده‌های دی‌اکسید کربن محسوب می‌شوند. گیاهان دی‌اکسید کربن را از اتمسفر جذب و طی فرایند فتوسنتز در بیوماس خود ذخیره می‌کنند. به‌طوری که در تنفس بخشی از کربن ذخیره شده به اتمسفر منتشر می‌شود که به اختلاف بین این دو، تولید خالص اولیه گفته می‌شود (Sun et al., 2004). اختلاف

مقدمه

گرم شدن هوا یک پدیده جهانیست و ناشی از افزایش ممتد گازهای گلخانه‌ای مانند گاز کربنیک در اتمسفر و حاصل مصرف رو به افزایاد سوختهای فسیلی، از بین رفتن جنگلهای چرای بی‌رویه مراعع، تغییر کاربری و برخی فعالیت‌های منجر به توسعه در زندگی بشر است (بابایی کفaki، ۱۳۸۲).

تولید گازهای گلخانه‌ای در دوران انقلاب صنعتی به طور چشمگیری افزایش یافت، به‌ویژه در قرن اخیر که غلظت دی‌اکسید کربن از ۲۸۰ ppm قبل از انقلاب صنعتی به ۳۸۶ ppm در سال ۲۰۰۶ افزایش یافته است. دی‌اکسید

با بررسی و اندازه‌گیری کربن ترسیب شده در بیوماس و خاک جنگل در درصدهای مختلف تاجپوشش، امکان برگشت هزینه مدیریت علمی این منابع از طریق افزایش درصد توده و جذب CO_2 در اندامهای گیاهی قابل ارزیابی خواهد بود. هدف از این تحقیق تعیین میزان ذخیره کربن و جذب CO_2 در بیوماس و خاک رویشگاه مورد مطالعه و بررسی ارتباط آن با ویژگیهای توده جنگلی (قطر، ارتفاع و میزان بیوماس) و همچنین بررسی جنبه‌های اقتصادی و زیستمحیطی ترسیب کربن در جنگلهای شاخه‌زاد اوری می‌باشد. منطقه مورد مطالعه از لحاظ جنس گونه غالب (اوری) و عوامل تخریب (حضور دام در عرصه، تبدیل اراضی جنگلی و سرشاخه‌زنی اوری برای تعییف دام) مشابه جنگلهای زاگرس و رویشگاه‌های جنوب البرز است و بر این اساس نتایج تحقیق می‌تواند به‌طور تقریبی قابل تعمیم به مناطق مشابه باشد.

مواد و روشها

توده مورد مطالعه با مساحت ۲۷۸/۴ هکتار در ۶ کیلومتری شمال شرقی شهرستان خلخال و در ارتفاع ۱۹۸۰ تا ۲۵۲۷ متری از سطح دریا ("۲۸° ۳۴' ۴۸" تا "۱۶° ۳۶' ۴۸") طول شرقی و "۴۳' ۳۸" تا "۴۰' ۳۷" عرض شمالی) واقع شده است. براساس آمارهای هواشناسی، میزان بارندگی سالیانه در منطقه ۳۸۴/۶ میلی‌متر و متوسط درجه حرارت سالیانه ۸/۷ درجه سانتی‌گراد می‌باشد. توان تبخیر و تعرق سالانه ۱۲۰۰ میلی‌متر و تعداد روزهای یخ‌بندان ۹۲/۵ روز در سال است. نوع اقلیم منطقه با توجه به ضریب آمبرژه ($Q_2 = ۵۷/۲$) نیمه‌مرطوب سرد می‌باشد. تعداد ماههای خشک سال ۴ ماه بوده و از خردادماه شروع و تا شهریورماه ادامه دارد (Anon., 2007). منطقه مورد بررسی عمدتاً دارای جهت جغرافیایی شمالی و جنوبی بوده و بیش از ۹۲ درصد رویشگاه در طبقات شیب ۳۰ تا ۸۰ درصد و حدود ۷۹ درصد در طبقه ارتفاعی ۲۱۰۰ تا ۲۴۰۰ متر از سطح دریا قرار دارد (خدمی، ۱۳۸۰). بافت

بین کربن جذب شده و انتشار یافته را ترسیب کربن (Carbon sequestration) می‌گویند که امروزه به عنوان Woodbury, (2007). جنگلهای جزء مهمترین اکوسیستم‌های خشکی بوده که نقش عمده‌ای در جریان انرژی، ماده و تبدیل این دو، بین زمین و اتمسفر بازی کرده (Sun et al., 2004) و حدود ۷۵ درصد ذخیره کربن این اکوسیستم‌ها را به‌خود اختصاص می‌دهند (Geng et al., 2000). همچنین ۴۹ درصد از ذخیره کل کربن در درختان افتداد و سرپا، ۲۷ درصد در لاسریزه، شاخه‌ها و سایر محصولات چوبی و بقیه در خاک و کف جنگل انباشته شده است (Woodbury, 2007). جنگلهای چین سالانه ۱۱۸/۱ میلیون تن کربن در نتیجه رویش درختان و ۱۸/۴ میلیون تن کربن در خاک جنگل ذخیره می‌کنند و نیز ۳۸/۹ میلیون تن کربن در اتمسفر رها می‌سازند که بدین ترتیب میزان ذخیره خالص برابر ۹۷/۶ میلیون تن خواهد بود (Zhang, 2003). بررسی‌ها نشان می‌دهد که جنگلهای پهنه‌برگ همیشه‌سیز توان بیشتری برای جذب CO_2 دارد و هدایت جنگل سوزنی‌برگ به پهنه‌برگ همیشه‌سیز می‌تواند جذب کربن را افزایش دهد (Kooten, 2004). همچنین ذخیره کربن در بیوماس گیاهان در جنگلهای مدیریت شده، جنگلهایی با مدیریت بهروش سنتی و مراتع به ترتیب ۳۳۵ و ۴۶ تن در هکتار می‌باشد و ذخیره کربن تا عمق ۴۰ سانتی‌متری خاک صورت می‌گیرد (Kirby, 2007). از این رو بین حاصل‌خیزی خاک و شاخص سطح برگ با رویش درختان و میزان بیوماس و در نتیجه میزان ذخیره کربن رابطه مستقیمی وجود دارد (Arias, 2007). پالایش کربن با روش‌های مصنوعی مانند فیلتر هزینه‌های سنجکنی را در بردارد، به‌طوری که در آمریکا این هزینه را حدود ۱۰۰ تا ۳۰۰ دلار برای هر تن کربن تخمین زده‌اند (Finer, 1996). مهمترین هزینه جذب کربن حفاظت از جنگلهاست که حدود ۴۶/۶ تا ۲۶۰/۳ دلار برای هر تن کربن محاسبه می‌شود (Kooten, 2004). در این تحقیق

يعنى شهر يورماه برداشت شدند. پس از كف بر كردن جستگروهها، قطعه‌ترین جست به عنوان پايه اصلی و ساير جست‌ها به عنوان شاخه در نظر گرفته شدند. با حفر خاك اطراف كنده تا شعاع يك متر و عمق ۵۰ سانتي متر، ريشه‌های اصلی و فرعی با قطر بيش از يك ميليمتر جمع آوري شدند. با توجه به قطر متوسط پايه‌های اوري و سنين برآورد شده از ديسک‌ها در قطرهای مختلف، سن متوسط توده برآورد شد. وزن تر اندام‌ها (تنه، شاخه، ريشه، برگ و لاشريزه) جداگانه تا دقت صد گرم توزين و برای تعين وزن خشك، اندام‌ها به كوره چوب خشك‌كى متقل و به مدت ۳ روز در حرارت ۸۰ درجه سانتي گراد نگهداری و مجدداً تا دقت صد گرم توزين شدند و بر اين اساس ميزان بيوماس اندام‌های هوائي و زيرزميني محاسبه شد. در نهايىت با سوزاندن اندام‌های هوائي و زيرزميني، وزن خاکستر آنها تعين و با كسر وزن خاکستر از وزن بيوماس، ميزان ماده آلى ذخирه شده در پايه‌ها محاسبه شد (بردار، ۱۳۸۳؛ Anon., 1996). پس از اعمال ضريب ۱۲:۴۴ (Anon., 1996) در ميزان كربن آلى ذخирه شده در اندام‌های مختلف، ميزان جذب CO_2 در طول دوره رشد توده و در تراكم‌های مختلف تاج‌پوشش محاسبه شد. برای محاسبه وزن لاشريزه از زير تاج‌پوشش پايه‌هایي كه به منظور برداشت انتخاب شده بودند در سطحی به ابعاد ۲۰×۲۰ سانتي متر، لاشريزه‌های موجود جمع آوري و وزن آنها تا دقت يك گرم تعين شد و با توجه به ميانگين ۶۲,۵, ۳۷,۵, ۲,۵ درصد تاج‌پوشش هر واحد همگن در ۸۷,۵ درصد (به سطح يك هكتار تعيم داده شد) (بردار، ۱۳۸۳). برای تعين ميزان كربن ذخирه شده در خاك، نمونه‌هایي از عمق صفر تا ۱۰ و ۱۰ تا ۳۰ سانتي متر برداشت شد، همچنین به منظور تعيم ميزان كربن در نمونه‌های اندازه‌گيري شده به ميزان كربن در هكتار منطقه، وزن مخصوص ظاهري خاك نيز در آزمایشگاه اندازه‌گيري شد. تجزيه و تحليل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS انجام شد. بررسى ارتباط

خاك منطقه لومى، لومى- رسى و لومى- سيلتى بوده و با افزایش ارتفاع از سطح دريا به دليل افزایش رطوبت (تحت شرایط ميكروكليمي منطقه و وجود مه در ارتفاعات بالا) ميزان اسيديته كاهش مى يابد (خادمي، ۱۳۸۷). همچنین در ارتفاعات بالاتر ميزان نيتروژن قابل جذب و كربن آلى خاك افزایش مى يابد. در اين بررسى پس از برداشت GPS موقعیت محدوده مناطق جنگلی با استفاده از دستگاه GPS و پياده کردن آن بر روی نقشه توپوگرافى، مساحت منطقه در محیط GIS تعیين و نقشه‌های جهات جغرافیا، شیب و ارتفاع منطقه مورد مطالعه تهیه گردید. نقشه پوشش گیاهی منطقه با توجه به تاج‌پوشش و تصویر عمودی اندام‌های هوائي بر روی زمين تعیين شد. براساس ميزان درصد تاج‌پوشش، منطقه به ۵ طبقه كمتر از ۵، ۵ تا ۲۵، ۲۵ تا ۵۰، ۵۰ تا ۷۵ و بيش از ۷۵ درصد تقسیم شد (مقدم، ۱۳۸۰).

پس از تلفیق نقشه‌های درصد، شیب، جهات جغرافیا و ارتفاع، ۶۳ واحد همگن تفکیك و مساحت آنها تعیين گردید. ۶۰ جستگروه از گونه اوري به عنوان نمونه انتخاب (با توجه به مجوز سازمان جنگلها، مراعت و آبخیزداری كشور) و از ۵۱ واحد همگن با مساحت بيش از ۱/۵ هكتار برداشت شد (در واحدهایي با مساحت بيش از ۱۰ هكتار دو نمونه برداشت شد). نمونه‌ها به گونه‌اي در عرصه پراكنده شدند كه تمام تنوع شرایط محیطي و تیپولوژي توده در آن لحاظ شده باشد. نمونه‌ها به صورت تصادفي در واحدهای همگن تعیين شده و بر روی نقشه جانمایي شدند و سپس اين نقاط با استفاده از GPS در عرصه مشخص و جستگروههای مورد نظر كف بر شدند. برای بررسى ميزان رویش و تعیين تعداد جستگروهها در هر هكتار، آماربرداري از توده به صورت تصادفي و با قطعات نمونه مربعی ۱۵ آري انجام شد (طهماسبی، ۱۳۷۴). پايه‌های برداشت شده در هر واحد همگن به عنوان مرکز قطعه نمونه در نظر گرفته شدند. نمونه‌های تعیين شده در انتهای دوره رویش و قبل از خزان برگها

اوری در منطقه مورد مطالعه به ترتیب ۳,۲۳ سانتی‌متر و ۲,۱۸ متر محاسبه شد. همچنین نتایج نشان داد که در مناطقی با تراکم زیاد تاج‌پوشش میزان رویش نیز بیشتر می‌شود (جدول ۱). با توجه به سن متوسط توده (۱۴ سال)، رویش سالانه قطر برابرینه و ارتفاع به ترتیب ۰,۲۳ و ۱۵,۶ سانتی‌متر تعیین شد. متوسط سالانه تولید بیوماس اندام‌های مختلف ۱,۵۸ تن در هکتار برآورد گردید که بیوماس اندام‌های هوایی بیش از بیوماس اندام زیرزمینی بود، بهنحوی که از اندام‌های مختلف بیشترین بیوماس در تنه (قطورترین پایه هر جست‌گروه) ذخیره شده بود (جدول ۲).

بیوماس با قطر برابرینه و ارتفاع جست‌ها از طریق رگرسیون بررسی و برای مقایسه اختلاف میانگین‌ها، میزان کربن ذخیره شده و CO_2 جذب شده توسط اندام‌ها در درصدهای مختلف تاج‌پوشش از آزمون دانکن استفاده شد.

نتایج

در بررسی منطقه ۱۵ گونه درختی و درختچه‌ای و ۷ تیپ جنگلی در توده مورد مطالعه شناسایی شدند. اوری (Acer campestre) و کرب (Quercus macranthera) فراوانترین گونه‌های موجود در منطقه هستند و تیپ بلوط خالص و بلوط-کرب بیش از ۸۲ درصد سطح منطقه را تشکیل می‌دهند. میانگین قطر برابرینه و ارتفاع گونه

جدول ۱- نتایج حاصل از مطالعات کمی گونه اوری در درصدهای مختلف تاج‌پوشش

درصد تاج‌پوشش	سطح جنگل (هکتار)	تعداد متوسط جست‌گروه‌ها در هکتار	قطر بن (سانتی‌متر)	قطر بن (سانتی‌متر)	ارتفاع (متر)
< ۵	۴۵/۱	۳۳۱	۵/۱	۲/۵۶	۱/۷۷
۵-۲۵	۷۴/۳	۱۰۱۹	۵/۴۸	۲/۹۹	۲/۱۱
۲۵-۵۰	۳۸/۲	۱۹۲۴	۵/۵۸	۳/۱۴	۲/۱۸
۵۰-۷۵	۴۴/۲	۳۱۷۶	۵/۷۳	۳/۵۰	۲/۳۲
۷۵ <	۷۶/۶	۴۴۰۰	۷/۰۶	۳/۹۴	۲/۵۴
متوفی			۵/۰۹	۳/۲۳	۲/۱۸
اشتباه معیار			۰/۲۱۷	۰/۱۸۲	۰/۰۸۲

جدول ۲- میزان سالیانه ذخیره بیوماس اندام‌های هوایی و زیرزمینی به تن در هکتار در درصدهای مختلف تاج‌پوشش

درصد تاج‌پوشش	تنه	شاخه	برگ	ریشه	لاشزیزه	اندام زیرزمینی	اندام هوایی	مجموع
< ۵	۰/۰۴	۰/۰۴	۰/۰۱	۰/۰۵	۰/۱	۰/۰۰۱	۰/۰۵	۰/۱۴
۵-۲۵	۰/۲۷	۰/۲	۰/۰۵	۰/۰۱	۰/۵۳	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۷۸
۲۵-۵۰	۰/۳۸	۰/۲۸	۰/۰۷	۰/۰۶	۰/۷۳	۰/۴۶	۰/۴۶	۱/۱۹
۵۰-۷۵	۰/۹۵	۰/۷۲	۰/۲	۰/۷۸	۰/۱۳	۰/۷۸	۱/۸۶	۲/۶۴
۷۵ <	۱/۲۲	۰/۸	۰/۲۳	۰/۹۱	۰/۲۷	۰/۹۱	۲/۲۵	۳/۱۷
میانگین	۰/۰۵۷	۰/۴۱	۰/۱۱	۰/۴۹	۰/۰۹	۱/۰۹	۰/۴۹	۱/۵۸
اشتباه معیار	۰/۰۷۵۳	۰/۰۵۴۶۷	۰/۰۱۲۸۳	۰/۰۴۱۹۳	۰/۰۱۱۷۸	۰/۱۳۷۹	۰/۰۴۱۹۳	۰/۱۷۹۲

گیاهی و خاک، بیشترین میزان ذخیره کربن به ترتیب در تن، ریشه، شاخه، خاک، برگ و لاستریزه اتفاق می‌افتد. میزان ذخیره کربن آلى در اندام‌های هوایی بیش از دو برابر اندام زیرزمینی است (جدولهای ۳، ۴ و ۶). میزان جذب CO_2 در هر هکتار از رویشگاه به طور متوسط سالیانه حدود ۵/۵۲ مگاگرم در بیوماس و ۰/۴۲ مگاگرم در خاک می‌باشد (جدولهای ۵ و ۶).

وزن خاکستر اندامهای مختلف گونه اوری حدود ۱۰/۱ درصد وزن خشک را تشکیل می‌دهد که این نسبت در اندامهای مختلف متفاوت بوده، به‌طوری که در تنه ۱۱/۲، شاخه ۱۱، برگ ۹/۲ و ریشه ۸/۹ درصد می‌باشد.

میزان کربن آلی ذخیره شده در بیوماس اندامهای گیاهی و خاک منطقه جنگلی مورد مطالعه به‌طور متوسط سالیانه ۱/۶۱ تن در هکتار (۱/۵۱ تن از طرق بیوماس و ۱/۰ تن از طریق خاک) می‌باشد. در بین اندامهای مختلف

جدول ۳- میزان کرین آلی ذخیره شده در اندام‌های مختلف در طول دوره رشد (۱۴ سال) به تن در هکتار

جدول ۴- میزان سالیانه کربن آلی ذخیره شده در اندامها به تن در هکتار در درصدهای مختلف تاج پوشش

درصد تاج پوشش	تنه	شاخه	برگ	ریشه	لاشرزیه	اندام های هوایی	اندام زیرزمینی	مجموع
< ۵	۰/۰۳۷	۰/۰۳۷	۰/۰۰۹	۰/۰۴۳	۰/۰۸۳	۰/۰۴۳	۰/۱۲۶	۰/۰۴۳
۵-۲۵	۰/۲۴	۰/۲۵	۰/۰۴۶	۰/۰۲۲	۰/۰۵۴	۰/۰۵۳۶	۰/۸۱	۰/۲۲
۲۵-۵۰	۰/۳۴۲	۰/۲۵	۰/۰۶۵	۰/۰۴۲	۰/۰۴۵	۰/۶۵۷	۱/۱۲۲	۰/۴۲
۵۰-۷۵	۰/۸۴	۰/۶۳۶	۰/۱۸	۰/۷۱	۰/۱۰۴	۱/۶۵۶	۲/۴۷	۰/۷۱
۷۵ <	۱/۰۸	۰/۷۱۱	۰/۲	۰/۸۳	۰/۲۱۱	۱/۹۹۱	۳/۰۳۲	۰/۸۳
میانگین	۰/۵۰۸	۰/۳۷۷	۰/۱	۰/۴۴۵	۰/۰۸۳	۰/۹۸۵	۱/۵۱	۰/۴۴۵

جدول ۵- میزان معادل جذب سالیانه CO_2 در اندامهای هوایی و زیرزمینی به مگاگرم در هکتار در درصدهای مختلف تاج پوشش

درصد تاچ پوشش	تنه	شاخه	برگ	ریشه	لارسزه	اندام های هوایی	اندام زیرزمینی	مجموع
< ۵	۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۳۲	۰/۱۶	۰/۰۰۱	۰/۵۹	۰/۱۶	۰/۷۵
۵-۲۵	۰/۸۸	۰/۶۹	۰/۱۷	۰/۸۲	۰/۰۲	۱/۷۴	۰/۸۲	۲/۵۸
۲۵-۵۰	۱/۲۵	۰/۹۱	۰/۲۴	۱/۵۳	۰/۱۶۵	۲/۴	۱/۵۳	۴/۱
۵۰-۷۵	۳/۱	۲/۳۳	۰/۶۵	۲/۶۱	۰/۳۸	۷/۰۵	۲/۶۱	۹/۰۴
< ۷۵	۳/۹۵	۲/۶۱	۰/۷۴	۳/۰۴	۰/۷۷	۷/۳	۳/۰۴	۱۱/۱۱
میانگین	۱/۸۶	۱/۳۴	۰/۴۲	۱/۶۳	۰/۲۷	۳/۶۲	۱/۶۳	۵/۵۲

جدول ۶- درصد کربن آلی، میزان ذخیره کربن و جذب CO_2 در خاک توده مورد مطالعه

عمق خاک (سانتی متر)	درصد کربن آلی	وزن مخصوص ظاهری	میزان ذخیره کربن*	میزان ذخیره سالانه کربن**	میزان جذب CO_2	میزان جذب سالانه CO_2
۰-۱۰	۲/۴۳	۱/۳۵	۰/۰۵۰	۰/۰۳۵	۱/۸۳	۰/۱۳
۱۰-۳۰	۲/۲۴	۱/۴	۰/۰۹۲	۰/۰۶۵	۴/۰۶	۰/۲۹
مجموع		۱/۴۲	۰/۱	۰/۰۶۵	۵/۰۸۹	۰/۴۲
* میزان ذخیره کربن و جذب CO_2 در خاک جنگل مورد مطالعه در طول دوره رشد (۱۴ سال)						
** میزان سالانه ذخیره کربن و جذب CO_2 در خاک جنگل مورد مطالعه						

نتایج آزمون دانکن نشان داد که میزان سالانه CO_2 جذب شده در هکتار در بین تمامی طبقات (جدولهای ۷ و ۸).

جدول ۷- تعزیه واریانس میزان جذب CO_2 در بیوماس گونه اوری

متابع تغییرات	درجه آزادی	مجموع مربعات	میانگین مربعات	آماره F	معنی داری
	۰,۰۰۰	۲۹۷۷۴,۳۵	۲۵۴,۵۲۰	۱۰۱۸,۰۸۰	۴
		۰,۰۰۹	۰,۴۹۶	۵۸	تیمار
		۱۰۱۸,۵۷۵	۶۲		خطا
					کل

جدول ۸- آزمون دانکن میزان جذب سالانه CO_2 در بیوماس و خاک جنگل مورد مطالعه در درصدهای مختلف تاج پوشش

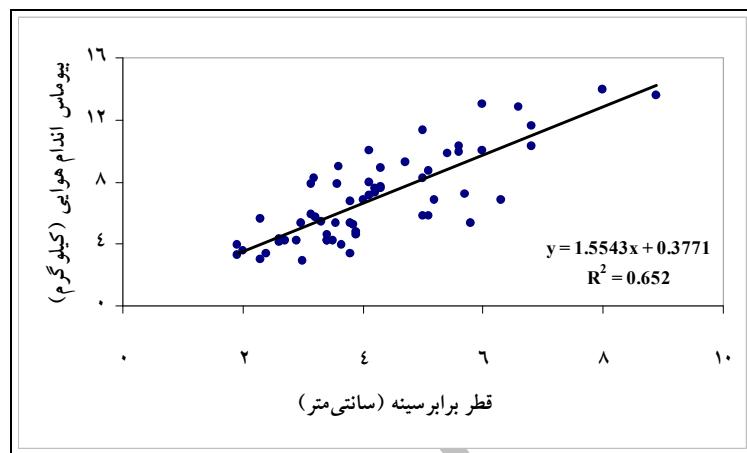
سطح اطمینان ۹۹ درصد	درصد تاج پوشش	تعداد	
۵	۴	۳	۲
	۱/۱۷۴ A	۱۲	< ۵
	۳/۰۲۲ B	۱۸	۵-۲۵
	۴/۵۱۴ C	۸	۲۵-۵۰
	۹/۴۶ D	۱۱	۵۰-۷۵
	۱۱/۰۲۸ E	۱۴	> ۷۵
	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰
	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰
			معنی داری

هوایی با قطر برابر سینه ($R^2 = 0,652$) و ارتفاع ($R^2 = 0,58$) رابطه معنی داری وجود دارد (جدولهای ۹ و ۱۰) و شکلهای ۱ و ۲.

معادله های مختلف رگرسیون بین بیوماس اندام های هوایی با قطر برابر سینه و ارتفاع گونه اوری، مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان می دهد که بین بیوماس اندام های

جدول ۹- تجزیه واریانس میزان بیوماس اندام‌های هوایی و قطر برابرسینه

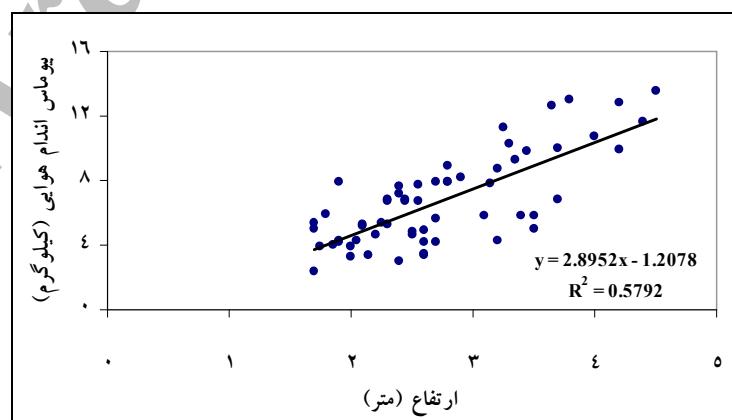
منابع تغییرات	درجه آزادی	مجموع مریعات	میانگین مریعات	آماره F	معنی داری
تیمار	۱	۳۱۲,۶۴۸	۳۱۲,۴۲۵	۳۱۲,۴۲۵	۰,۰۰۰
خطا	۵۸	۲,۸۷۶	۱۶۶,۷۸۳		
کل	۵۹	۴۷۹,۲۰۸			

شکل ۱- رابطه بین قطر برابرسینه و بیوماس اندام‌های هوایی در منطقه جنگلی مورد مطالعه

جدول ۱۰- تجزیه واریانس میزان بیوماس اندام‌های هوایی و ارتفاع

منابع تغییرات	درجه آزادی	مجموع مریعات	میانگین مریعات	آماره F	معنی داری
تیمار	۱	۲۶۷,۸۱۴	۲۶۷,۸۱۴	۷۹,۸۴۶	۰,۰۰۰
خطا	۵۸	۱۹۴,۰۳۹	۳,۳۵۴		
کل	۵۹	۴۶۲,۳۵۳			

شکل ۲- رابطه بین ارتفاع و بیوماس اندام هوایی در منطقه جنگلی مورد مطالعه

بحث

تاج پوشش کمتر از ۵ درصد می باشد. میزان جذب در تن، ریشه، شاخه، خاک، برگ و لاشریزه به ترتیب ۱,۸۶، ۱,۶۳، ۱,۳۴، ۰,۴۲، ۰,۴۲، ۰,۲۷، ۰,۲۷ مگاگرم بوده که بیشترین جذب در تن و کمترین آن در لاشریزه اتفاق می افتد. مقایسه نتایج این تحقیق و مطالعات شرکت بومآباد (بی‌نام، CO₂) در غرب کشور نشان می دهد که میزان جذب ۱۳۸۲ در توده شاخه زاد اوری مورد مطالعه بیشتر از جنگلهای بلوط غرب می باشد که این اختلاف می تواند ناشی از حاصل خیزی بیشتر خاک و درصد بیشتر تاج پوشش در منطقه مورد مطالعه باشد. به دلیل عدم وجود جاده های دسترسی در ارتفاعات بالاتر، امکان حضور عوامل تخریب از جمله انسان و دام کم بوده و این امر سبب شده تا در این مناطق میزان رویش قطری و ارتفاعی و در نتیجه میزان بیوماس افزایش یابد. با توجه به این که هر هکتار از توده به طور متوسط سالانه ۱۶۱ تن کربن ذخیره می کند و هزینه پالایش هر تن کربن به روش مصنوعی حداقل ۳۰۰ دلار تخمین زده شده است (Finer, 1996)، بنابراین ارزش زیست محیطی توده در طول دوره رشد فقط از طریق ذخیره کربن در سطحی حدود ۲۷۸ هکتار بیش از ۱۹ میلیارد ریال برآورده می گردد که بسیار بیشتر از هزینه حفظ و احیاء توده می باشد. ارزش اقتصادی هر تن چوب، هیزمی حدود پانصد هزار ریال می باشد (بی‌نام، ۱۳۸۴)، در صورتی که ارزش تشییت هر تن کربن بیش از ۳ میلیون ریال برآورده می گردد. همچنین با تبدیل تولیدات جنگل شاخه زاد به محصولات پایدارتری مانند نوپان و فیبر می توان از برگشت سریع کربن به طبیعت جلوگیری کرد. براساس آمار معاونت جنگلهای خارج از شمال (بی‌نام، ۱۳۸۵)، مساحت جنگلهای زاگرس در تاج پوشش کمتر از ۵، ۵ تا ۲۵، ۲۵ تا ۵۰ و بیش از ۵۰ درصد به ترتیب ۰,۴۲، ۰,۴۲، ۰,۲۷ مگاگرم از طریق CO₂ در هر هکتار از توده جنگلی مورد مطالعه ۵,۹۴ مگاگرم می باشد. با افزایش درصد تاج پوشش میزان جذب به شدت افزایش می یابد و در تراکم های مختلف از اختلاف معنی داری برخوردار می شوند، به طوری که میزان جذب در طبقه تاج پوشش ۵ تا ۲۵ درصد بیش از ۳ برابر طبقه

میزان رویش سالانه قطری و ارتفاعی اوری در توده مورد مطالعه به ترتیب ۰,۲۳ و ۱۵/۶ سانتی متر می باشد که با افزایش درصد تاج پوشش میزان رویش بیشتر می شود. بر این اساس می توان اذعان داشت که با افزایش درصد تاج پوشش، کیفیت رویشگاه نیز بهتر می شود که نتایج بررسی Arias (2007) در کاستاریکا این مطلب را تأیید می کند. میزان بیوماس تولیدی در هر هکتار از توده به طور متوسط ۱,۵۸ تن در سال می باشد. از مجموع بیوماس ۶۵,۳ درصد در اندام های هوایی، ۳ ۲۹,۳ درصد در اندام زیرزمینی و ۵/۴ درصد در لاشریزه ذخیره می شود، مناطقی با تراکم تاج پوشش کمتر از ۲۵ درصد به ویژه در شیب های جنوبی به دلیل تجزیه سریع فقد لاشبرگ بودند. در بین اندام های مختلف، تن، ۷/۱، ریشه، ۶/۳، شاخه ۵,۳، برگ ۱,۴ و لاشریزه با ۱,۱۶ تن در هکتار بیشترین میزان ذخیره کربن را به خود اختصاص داده اند (جدول ۳). بیشترین میزان ذخیره کربن در اندام های هوایی صورت گرفته که نتایج بررسی Peichl (2006) این موضوع را تأیید می کند. رویشگاه جنگلی مورد مطالعه به طور متوسط سالیانه ۱,۵۱ تن در هر هکتار از طریق بیوماس و ۰,۱ تن در هکتار در خاک، کربن ذخیره می کند. با افزایش عمق خاک میزان ذخیره کربن کمتر می شود، به نحوی که Kirby (2002) در جنگل کاری بلوط و Vesterdal (2007) در شرق پاناما در تحقیقات خود به نتایج مشابهی در این زمینه رسیده اند.

توده مورد مطالعه سالیانه در هر هکتار به طور متوسط ۵,۵۲ مگاگرم از طریق بیوماس و ۰,۴۲ مگاگرم از طریق خاک CO₂ جذب می کند، بنابراین جذب سالیانه ۵,۹۴ مگاگرم هر هکتار از توده جنگلی مورد مطالعه می باشد. با افزایش درصد تاج پوشش میزان جذب به شدت افزایش می یابد و در تراکم های مختلف از اختلاف معنی داری برخوردار می شوند، به طوری که میزان جذب در طبقه تاج پوشش ۵ تا ۲۵ درصد بیش از ۳ برابر طبقه

منابع مورد استفاده

- بابایی کفاکی، س، ۱۳۸۳. نقش جنگلهای و مراعع کشور در جذب و انتشار گازهای گلخانه‌ای و ارائه روشهایي جهت کاهش انتشار. سومین کنفرانس منطقه‌ای و اولین کنفرانس ملی تغییر اقلیم، اصفهان، ۱۳۸۳: ۳۲۸-۳۲۳.
- بردبار، ک، ۱۳۸۳. بررسی پتانسیل ذخیره کربن در جنگل کاریهای اکالیپتوس و آکاسیای استان فارس. فصلنامه پژوهش و سازندگی، شماره ۷۰: ۱۰۳-۹۵.
- بی‌نام، ۱۳۸۲. مطالعه تعیین ارزش کارکردها و خدمات عمده غیر تجاری جنگلهای و مراعع کشور. معاونت طرح و برنامه و آمار سازمان جنگلهای، مراعع و آبخیزداری کشور، مهندسین مشاور بومآباد، ۱۵۲ صفحه.
- بی‌نام، ۱۳۸۴. فهرست جداول بخش پنجم: سوخت‌های جامد، ارزش هر واحد از تولیدات فراوردهای جنگلی ۱۳۷۶-۱۳۸۴. سازمان انرژی ایران، ۳۱ صفحه.
- بی‌نام، ۱۳۸۵. طرح تعیین درصد تاجپوشش جنگلهای زاگرس. معاونت جنگلهای خارج از شمال، سازمان جنگلهای و مراعع و آبخیزداری کشور، ۶۷ صفحه.
- خادمی، ا، ۱۳۸۰. شناسایی و تیپ‌بندی رویشگاه جنگلی انديبيل خلخال. جلسه بحث کارشناسی جنگل داری. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نوشهر چالوس، ۴۲ صفحه.
- خادمی، ا، ۱۳۸۷. بررسی پتانسیل ذخیره کربن و جذب دی‌اکسید کربن در جنگلهای شاخه‌زاد بلوط. رساله دکتری تخصصی جنگل داری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، ۱۵۳ صفحه.
- طهماسبی. م، ۱۳۷۴. بررسی مناسبترین ابعاد شبکه آماربرداری و سطح قطعه نمونه برای دقت معین در جنگلهای بلوط غرب. پایان‌نامه کارشناسی ارشد جنگل داری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، ۹۱ صفحه.
- مقدم، م.ر، ۱۳۸۰. اکولوژی توصیفی و آماری پوشش گیاهی. انتشارات دانشگاه تهران، ۲۸۵ صفحه.
- Anonymus, 1996. Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories; Reference Manual. IPCC, 60 p.
- Anonymus, 2007. Internal report, data and files. Department of meteorology, Tehran, Iran, <http://www.weather.ir>.

۵، ۵۰-۲۵ و بیش از ۵۰ درصد به ترتیب ۰/۱۳، ۰/۷، ۰/۱۲ و ۲/۷۵ تن در هکتار)، میزان ذخیره سالانه کربن در بیomas جنگلهای زاگرس در تاجپوشش کمتر از ۵، ۵-۲۵ و بیش از ۵۰ درصد به ترتیب ۲۳۰۴۳۱، ۲۳۰۴۳۵، ۱۹۱۲۴۳۵ و ۳۵۶۳۲۸ و ۶۲۴۹۳۷ تن برآورد می‌گردد. بنابراین جنگلهای زاگرس سالانه در مساحتی حدود ۵۰۵۰۰۰ هکتار، وزنی برابر ۳۱۲۴۱۳۲ تن در بیomas درختان و ۵۱۵۱۰۰ تن در خاک جنگل، کربن ذخیره می‌کنند که به طور متوسط سالانه ۰/۷۲ تن در هکتار ذخیره کربن و ۲/۶۴ مگاگرم در هکتار جذب CO_2 صورت می‌گیرد. بر این اساس ارزش اقتصادی تنظیم گازهای گلخانه‌ای در هر هکتار از جنگلهای زاگرس سالیانه ۲/۱۶ میلیون ریال برآورد می‌گردد.

به طور کلی با توجه به وجود مسائل پیچیده در اکوسیستم‌های طبیعی و مسائلی مانند معدنی شدن مواد آلی، تأثیر عوامل اقلیمی و سایر عوامل بر روی جذب دی‌اکسید کربن در درختان، ضروریست تحقیقات گسترده‌ای در این زمینه صورت گیرد و توان جنگلهای طبیعی و گونه‌های قابل استفاده در جنگل کاری در ذخیره‌سازی کربن در سایر مناطق رویشی ایران بررسی شود و همچنین تأثیر عملیات حفاظتی، حمایتی و جنگل‌شناسی در تغییر میزان ذخیره کربن در توده‌های مختلف جنگلی تعیین گردد. همچنین باید با بررسی روند برگشت کربن ذخیره شده در اندامها و قسمتهای مختلف توده به طبیعت و تعیین راه کارهای مناسب به منظور کاهش سرعت این برگشت از انتشار میزان قابل توجهی از CO_2 به اتمسفر جلوگیری کرد. با توجه به وسعت و توان جنگلهای شاخه‌زاد کشور می‌توان با کاهش فشار واردہ به جنگلهای اجتماعی و کم کردن وا استگی جنگل‌نشینان به جنگل ضمن احیاء جنگل و افزایش درصد تاجپوشش توده‌های جنگلی، گام مؤثری در کاهش گازهای گلخانه‌ای برداشت.

- Peichl, M., 2006. Above and belowground ecosystem biomass and carbon pools in an age-sequence of temperate pine plantation forests. Agricultural and Forest meteorology, 140 (1-4): 51-63.
- Qin, D.H. and Zhou, G.S., 2006. Global Cycling. China Meteorological Press, Beijing (in Chinese). Journal of Environmental management, 85: 607-615.
- Sun, R., Chen, J., Zhou, M. and Liu, Y., 2004. Spatial distribution of net primary productivity and evapotranspiration in Changbaishan natural reserve. China, using Landsat ETM⁺ data. Canadian Journal of Remote sensing, 30: 731-742.
- Vesterdal, L., 2002. Change in soil organic carbon following afforestation of former arable land. Forest Ecology and Management, 169 (1-2): 137-147.
- Woodbury, B., 2007. Carbon sequestration in U.S. forest sector from 1990 to 2010. Forest Ecology and Management, 241 (1-3): 14-27.
- Zhang, X., 2003. Potential carbon sequestration in China's forest. Environmental science and Policy, 6: 421-432.
- Arias, D., 2007. Calibration of LAI-2000 to estimate leaf area index and assessment of its relationship with stand productivity in six native and introduced tree species in Costa Rica. Forest Ecology and Management, 247: 185-193.
- Finer, L., 1996. Variation in the amount and quality of litterfall in a *Pinus sylvestris* L. stand growing on a bog. Forest Ecology and Management, 80: 1-11.
- Geng, Y., Dong, Y. and Meng, W., 2000. Progresses of terrestrial carbon cycle studies. Advance in Earth Science, 19: 297-306.
- Ju, W. and Chen, J., 2007. Future carbon balance of china's forest under climate change and increasing CO₂. Journal of Environmental management, 86: 11-18.
- Kirby, R., 2007. Variation in carbon storage among tree species; implications for the management of a small-scale carbon sink project. Forest Ecology and Management, 93: 23-31.
- Kooten, G., 2004. How costly are carbon offsets. A meta-analysis of carbon forest sinks. Environmental science and Policy, 7: 239-251.

The role of coppice oak stand in carbon storage and CO₂ uptake (Case study: Khalkhal, Iran)

A. Khademi^{1*}, S. Babaei Kafaki² and A. Mataji³

1*-Corresponding author, Assistant Prof., Islamic Azad University, Malayer Branch, Iran. E-mail: khademi_54a@yahoo.com

2- Assistant Prof., Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran, Iran.

3- Associate Prof., Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran, Iran.

Abstract

Regarding to the importance of forest in carbon sequestration, this study attempted to investigate the carbon storage potential and CO₂ uptake in a coppice oak stand. An area of 278 ha of Khalkhal forest located in Ardebil province, north of Iran was selected as the study area. After combining slope, aspect and hypsometric maps, 63 land units (polygons) as well as their area were determined. Then 60 sample trees were selected in such a way that all environmental and typological conditions were taken into account. After determining the fresh weight of different parts of trees in the field, their dry weight and biomass was determined after drying in the kiln. The humus was collected and weighted from an area of 400 cm² under canopy of each tree. To determine the organic carbon content of the biomass, ash content was deduced from dry biomass. To determine the amount of stored carbon in soil, samples were collected from 0-10 and 10-30 cm soil depths. The amount of annual sequestered carbon in biomass and soil was estimated as 1.51 and 0.1 tons per hectare, respectively. The annual carbon dioxide uptake was 5.94 tons per ha.

Key words: Carbon sequestration, CO₂, coppice stand, biomass, oak tree, greenhouse gases.